

De strijd van Umar

Annemarie Jongbloed

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Tegen niemand zeggen

'Je mag het niet zeggen', zegt Yusef.
'Tegen niemand.'

Umar knikt.

Yusef is zijn beste vriend.

Natuurlijk zegt hij niets.

Maar Umar maakt zich wel zorgen.
'Waar ga je naartoe?', vraagt hij.

Yusef haalt zijn schouders op.
'Dat weet ik niet. Ik zie wel.
Maar ik moet weg uit het AZC.
Echt, ik houd het daar niet
meer uit.'

Umar begrijpt dat wel. Hij is een keer bij Yusef in het AZC geweest.

Wat was het druk! Veel mensen, veel geluid en weinig ruimte.

Yusef liet de kamer zien. Een heel kleine kamer. Daar slaapt hij met zijn ouders, broers en zussen.

‘Maar je ouders dan?’, vraagt Umar.
‘Ze zullen je missen, man.’

‘Ik ga weg’, zegt Yusef beslist.
‘Dan hebben zij meer ruimte.’

De bel gaat. Langzaam lopen Umar
en Yusef naar de klas.